

Belgisch-Marokkaanse kunstenaars scheppen samen onze pluralistische samenleving

Wat waren de uitdagingen voor jongeren met een Marokkaanse immigrantenachtergrond als ze kunstenaar wilden worden? Ze droomden ervan om op de podia van grote theaters, op tv, of in films te verschijnen. Maar naast het beheersen van hun kunst en weten hoe ze zichzelf moeten verkopen door hun talent te etaleren, moesten ze ook een positief beeld uitdragen van de jonge Noord-Afrikanen die ze waren, hun gemeenschap promoten en het grote publiek uitnodigen om hun families en volksbuurten beter te leren kennen. Het waarmaken van hun dromen ging hand in hand met het opbouwen van hun culturele gemeenschap, wat een zekere waardigheid gaf aan hun traject. Deze jonge kunstenaars moesten zichzelf positioneren om grappig, onderhoudend, en kritisch te zijn, maar ook om, als burgers, publiekelijk actie te ondernemen, voorstellingen te schrijven en op te voeren die hen naar buiten brachten en het imago van hun gemeenschap verbeterden. Een zware verantwoordelijkheid op de schouders van deze jongeren, die zichzelf niet zagen als woordvoerders van alle Marokkanen in België.

Tot deze eerste 'Maroxellois'-artiesten behoorden Sam Touzani en Ben Hamidou. Sam, 12 jaar oud, stemde ermee in om gedichten van Géo Norge voor te dragen in een voordrachtwedstrijd. Ben had het aangedurfd tegen zijn grootmoeder Fatima te liegen over zijn studies om de toneelles van Henri Ruder te kunnen volgen. Beiden hadden het geluk om gevoelige, genereuze, en attente docenten te ontmoeten die hen konden begeleiden en sturen, waardoor ze emblematische acteurs zijn geworden in België.

Een aantal docenten, sociaal-culturele begeleiders, en actietheatergezelschappen hebben veel gedaan om jongeren van allochtone afkomst te helpen artistieke praktijken op te bouwen en hun roeping te stimuleren.

Zoals zo vele anderen zijn deze pioniers, Sam Touzani en Ben Hamidou, en later Moustafa Largo in de vertelkunst, evenals gezelschappen als La Compagnie des Nouveaux Disparus of Ras El Hanout, uitgegroeid tot erkende meesters van het podium. Met hun werk hebben ze eervol bijgedragen aan de succesvolle integratie van hun Marokkaanse gemeenschap in de Belgische samenleving. Maar Sam en Ben hebben niet alleen racisme en discriminatie van minderheden in heden en verleden aan de kaak gesteld, ze hebben ook de neiging van gemeenschappen om zich op zichzelf terug te trekken en de uitwassen van de politieke islam in België aan de kaak gesteld. Dit heeft hen felle kritiek en bedreigingen uit hun eigen gemeenschap opgeleverd. De opbouw van onze pluralistische en interculturele samenleving is dus nog volop aan de gang.

.....

